

The Requirements & Implications of the Institutional Position of Curriculum Consultants in Public Education: Based on Grounded Theory

Sarveh Amini *, Effat Abbasi **, Marjan Kian ***, Kourosh Fathi Vajargah ****, Mostafa Ghaderi *****

* PhD Student in Curriculum Planning, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran.. Email: servehamini@khu.ac.ir

** Associate Professor, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran (Corresponding Author). Email: e.abbasi@khu.ac.ir

*** Associate Professor, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran. Email: kian@khu.ac.ir

**** Professor, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran. Email: K_fathi@sbu.ac.ir

***** Associate Professor, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Allameh Tabatabaie University, Tehran, Iran. Email: m.ghaderi@atu.ac.ir

Article Info

Abstract

Article type:

Research Article

Key words:

curriculum consultant, public education, grounded theory, institutional requirements, educational quality improvement

Article history:

Received : 19 January 2025

Accepted : 18 March 2025

This study aimed to investigate the institutional requirements and implications of the "curriculum consultant" position in the public education structure, using a qualitative approach and classical grounded theory. Data were collected through semi-structured interviews with 12 educational science specialists (curriculum focus) and educational practitioners involved in curriculum implementation. Targeted sampling of special cases was employed, and data validity was assessed using Glaser's four criteria: relevance, efficiency, applicability, and modifiability. Findings revealed that establishing the institutional position of a curriculum consultant necessitates defining a clear legal status, hiring trained specialists, designing skill-enhancement training programs, and creating supportive-supervisory institutions. Additionally, the implications of this position include improving curriculum quality, addressing educational challenges (e.g., planning gaps), enhancing student learning outcomes, and strengthening collaboration among stakeholders (teachers, administrators, consultants, parents). The presence of specialized consultants, through supporting teachers and reducing administrative barriers, plays a pivotal role in enhancing the efficiency of the educational system. The study concludes that developing transparent consultative frameworks and defining operational responsibilities for consultants are essential steps to address the real-world needs of educational environments.

Cite this Article:

Amini, Sarveh, Abbasi, Effat, Kian, Marjan, Fathi, Vajargah, Kourosh, and Ghaderi, Mustafa. (2025). Requirements and implications of the institutional position of the curriculum consultant in the general education system; based on grounded theory. *Theory and practice in curriculum*, (), 289-310. doi: 10.22034/cstp.2025.523685.1080

© 2016 by Iranian Curriculum Association Press Publisher:
Iranian Curriculum Association Press

Extended Abstract

One of the significant roles of curriculum specialists, especially within decentralized education systems, is to serve as curriculum advisors. This role was scarcely recognized in the past; Norman Dixon (1956) noted that until the 1950s, the concept of curriculum advisor was virtually unknown, and educational dictionaries had not defined it before 1948. Historically, the terms “curriculum advisor” and “educational advisor” were used interchangeably, but over time, curriculum advising emerged as an independent and specialized field. It goes beyond the traditional role of curriculum planners by providing programmatic advisory services to all curriculum stakeholders.

In the past two decades, with the development of curriculum studies in Iran, this field has regained significant attention. Professional activities in this area have become a key concern for curriculum theorists and experts. Fathi Vajargah, emphasizing the concept of “professionalization,” highlights the necessity to elevate curriculum advising from a traditional role to a professional status with broader applications in formal and informal education systems. He further distinguishes between “curriculum advisor” and “curriculum advising,” where the former refers to the traditional advisory role limited within organizations, while the latter represents a professional and independent position that operates beyond institutional and formal planning frameworks. This profession should be taken seriously, akin to psychologists or psychotherapists, whose functions extend beyond organizational structures.

Methodology

This study is a qualitative, applied research aiming to explore the institutional requirements and organizational positioning of curriculum advisors within the general education system. Given the theoretical gap in this domain, the Grounded Theory method was chosen as the primary approach. This inductive method focuses on discovering new knowledge through detailed analysis of real-world data (Lo, 1996).

The research population consisted of education specialists and practitioners, including school principals, academic counselors, educational experts, and scholars with relevant academic backgrounds. The sampling was theoretical and purposive, involving twelve prominent experts in curriculum advising from various cities in Iran, who participated in semi-structured interviews. The interviews were conducted from May to September 2024 and analyzed through coding processes to extract conceptual and theoretical patterns.

Findings

Data analysis identified five key dimensions in the role of curriculum advisors:

1. Working Within the Curriculum Framework

Implementing the curriculum precisely and scientifically requires data-driven decision-making. Advisors must analyze educational needs based on societal changes in culture and context to adapt the curriculum accordingly. Their role in improving program implementation quality through

enhancing teachers' skills and optimizing resources and learning environments is crucial. Active and systematic participation of advisors in decision-making and resource allocation processes leads to higher efficiency and successful program execution.

2. The Necessity of Student Guidance

Advisors should assist students in better self-awareness, discovering their talents, and making appropriate academic choices. Creating academic and personality profiles, identifying learning challenges, and recommending suitable educational resources are essential parts of this role. Proper guidance strengthens students' learning capabilities and personal growth.

3. The Need to Provide Effective Solutions

Advisors must focus on delivering sustainable and systematic solutions, avoiding temporary fixes. Root-cause analysis, setting clear goals, and developing precise implementation strategies improve the quality and effectiveness of education. Furthermore, enhancing the learning process by applying active and interactive teaching methods is among the advisor's key responsibilities.

4. The Necessity of Comprehensive Program Implementation in Schools

Successful curriculum implementation requires active participation from all school stakeholders, including principals, teachers, parents, and students. Programs must be tailored to the unique conditions and needs of each school and its student population. Annual reviews and updates aligned with social and economic changes are necessary to keep the curriculum relevant and effective.

5. Advising Executives for Task Implementation

Curriculum advisors act as coordinators among school administrators, teachers, parents, and students. Providing specialized advice on management, education, effective communication, and support for teachers and parents enhances program implementation quality. Continuous monitoring and supervision are vital to maintaining and improving educational quality.

Discussion and Conclusion

The findings indicate that the role of curriculum advisors within the general education system is multifaceted and essential, demanding comprehensive attention. Precise and scientific curriculum implementation requires data-based decisions and analysis of educational needs that reflect cultural and social changes, in which advisors must play an active and constructive role. Student guidance in academic and personal development, offering sustainable and scientific solutions, and ensuring coordinated and inclusive program implementation at the school level are other critical responsibilities of advisors.

Serving as intermediaries among school administrators, teachers, and parents, curriculum advisors provide specialized consultation, enhance managerial and educational skills, and conduct continuous supervision, all of which elevate the overall quality of the education process. Institutionalizing the position of curriculum advisors, alongside specialized empowerment, resource provision, and institutional support,

will increase the effectiveness of educational programs and improve education quality within the general education system.

It is recommended that educational policymakers and managers revise organizational structures and provide appropriate facilities and conditions to strengthen the role of curriculum advisors as a key factor in improving the quality of the public education system.

Keywords: curriculum consultant, public education, grounded theory, institutional requirements, educational quality improvement.

پروہشکاه علوم انسانی ومطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

الزامات و دلالت های جایگاه نهادی مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی؛ بر اساس نظریه داده بنیاد

سروه امینی*، عفت عباسی**، مرجان کیان***، کورش فتحی و اجارگاه****، مصطفی قادری*****

* دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.. رایانامه:

servehamini@khu.ac.ir

** دانشیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. رایانامه: e.abbasi@khu.ac.ir

*** دانشیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران. رایانامه: kian@khu.ac.ir

**** استاد دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران. رایانامه: K_fathi@sbu.ac.ir

***** دانشیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران. رایانامه: m.ghaderi@atu.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

این پژوهش با هدف بررسی الزامات و دلالت های نهادی «مشاور برنامه درسی» در ساختار آموزش عمومی، با رویکرد کیفی و استفاده از نظریه داده بنیاد کلاسیک انجام شد. داده ها از طریق مصاحبه نیمه ساختاریافته با ۱۲ متخصص علوم تربیتی (گرایش برنامه درسی) و کارشناسان آموزشی که به نوعی مجری برنامه های درسی بودند، گردآوری شد. نمونه گیری به روش هدفمند از نوع موارد ویژه انجام گرفت و اعتبار داده ها با معیارهای چهارگانه گلیسر (تناسب، کارایی، ارتباط، و اصلاح پذیری) سنجیده شد. یافته ها نشان داد ایجاد موقعیت نهادی مشاور برنامه درسی مستلزم تعریف دقیق جایگاه قانونی، استخدام متخصصان آموزش دیده، طراحی دوره های توانمندسازی مهارتی، و ایجاد نهادهای حمایتی-نظارتی است. از سوی دیگر، دلالت های این موقعیت شامل ارتقای کیفیت برنامه های درسی، پاسخگویی به چالش های آموزشی (مانند شکاف های برنامه ریزی)، بهبود یادگیری دانش آموزان، و تقویت همکاری بین ذینفعان (معلمان، مدیران، مشاوران، والدین) است. همچنین، حضور مشاوران متخصص با حمایت از معلمان و کاهش موانع اجرایی، نقش کلیدی در کارآمدی نظام آموزشی ایفا می کند. پژوهش نتیجه گیری می کند که تدوین ساختارهای مشاوره ای شفاف و تعریف وظایف عملیاتی برای مشاوران، گام ضروری در پاسخ به نیازهای واقعی محیط های آموزشی است.

نوع مقاله:

علمی-پژوهشی

واژگان کلیدی: مشاور

برنامه درسی، آموزش

عمومی، نظریه داده بنیاد،

الزامات نهادی، بهبود

کیفیت آموزشی

تاریخچه مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۲۸

استناد به این مقاله:

امینی، سروه، عباسی، عفت، کیان، مرجان، فتحی و اجارگاه، کورش و قادری، مصطفی. (۱۴۰۳). الزامات و دلالت های جایگاه نهادی

مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی؛ بر اساس نظریه داده بنیاد. نظریه و عمل در برنامه درسی، (۲۸۹-۳۱۰). doi:

10.22034/cstp.2025.523685.1080

© انجمن مطالعات برنامه درسی ایران

ناشر: انجمن مطالعات برنامه درسی ایران

مقدمه

رشته مطالعات برنامه درسی از سرآغاز پیدایش با گره گشایی از کار مدارس و کمک به متصدیان و مسئولان مدارس در شناسایی دانش ارزشمند و نحوه لحاظ کردن آنها در برنامه مدارس مرتبط بوده است و هم از اینرو بطور غیر رسمی بی تردید یکی از مهم ترین نقش های متخصصان و کارشناسان برنامه درسی خصوصا در نظام های غیر متمرکز آموزش و پرورش، بر عهده گرفتن نقش مشاور بر نامه درسی بوده است. در دهه های ابتدایی قرن بیستم، نشانی از مفهوم مشاور برنامه درسی یافت نمی شد. این مفهوم ابتدا در دوران کلاسیک برنامه درسی به عنوان یکی از نقش های محتمل متخصصان برای تسهیل برنامه ریزی مطرح شد. نورمن دیکسون استاد تعلیم و تربیت دانشگاه آلاباما در سال ۱۹۵۶ مقاله ای تحت عنوان "به سوی بهبود عملکرد مشاور برنامه درسی" نوشت و در نخستین سطر مقاله ی خود این نکته را یادآور شد که "تا یک ربع قرن پیش مشاور برنامه درسی عملا ناشناخته بود" (دیکسون، ۱۹۵۶). وی در ادامه افزود: "در واقع دیکشنری آموزشی ۱۹۴۵ برای مفهوم مشاور برنامه درسی هیچ توصیفی ارائه نکرد. اگر چه (این) مفهوم در مباحث شفاهی از کاربرد گسترده ای برخوردار بود. تا پیش از ژانویه ۱۹۴۸ در نمایه ی آموزشی ارجاعی به کاربست مفهوم "مشاور آموزشی" وجود نداشت. به دلیل نبودگی این مفهوم و شیوه ی بسط مبتنی بر آزمایش و خطای این نوع از خدمات، دانش مکفی درباره کارکرد مشاور برنامه درسی در دسترس نبود. مورفیت یادآور شد: برای همه ی ما زمان آن فرا رسیده که یک نگاه مناسب به مساله ی مشاور برنامه درسی داشته باشیم." (دیکسون، ۱۹۵۶). محتملا این نخستین کاربرد مفهوم مشاور برنامه درسی باشد.

پس از گذشت چند سال مورفیت مقاله ای با عنوان "یک مشاور کیست؟" منتشر ساخت (مورفیت، ۱۹۵۲). البته پیش از وی فریزر هم مقاله ای با عنوان "اندیشه های یک مشاور برنامه درسی" انتشار داده بود (فریزر، ۱۹۴۸). در همین سال ها، مارسلا لاول، از اساتید دیگر تعلیم و تربیت، با انتشار مقاله ی "نقش مشاور در بهبود برنامه درسی" (لاول، ۱۹۵۱) در ردیف نخستین ایده پردازان مفهوم مشاور برنامه درسی قرار گرفته بود. نباید فراموش کرد که در دهه ی ۱۹۵۰ و در شرایطی که هنوز میان دو مفهوم "مشاور برنامه درسی" و "مشاور آموزشی" (آنتونوف: ۱۹۵۹) تصور نوعی مترادف معنایی و قرابت مفهومی وجود داشت، مقالاتی با عنوان "مشاور آموزشی" (گونتر، ۱۹۵۴) مجال انتشار می یافت. بدین ترتیب در میانه ی قرن گذشته، درست در زمانی که تایلر اثر معروف و دوران ساز خود یعنی کتاب "اصول اساسی برنامه درسی و آموزش" را در سال ۱۹۴۹ منتشر ساخت تلاش وی برای تبیین نقش کارشناسان برنامه ریزی درسی در قامت مشاوران برنامه درسی مشهود بود. نگارش و انتشار برخی از مقالات در دهه ی ۱۹۵۰ نوید آن را می داد که مفهوم در حال نضج "مشاور برنامه درسی" در چارچوب مباحثی پویا، چنان راه توسعه و تطور تئوریک را خواهد پیمود که صورت نظری اش و نیز وجه عملی و عینی اش بر شکوفایی و شکفتگی آن گواه خواهند داد. حتی رساله ی دکتری والتیر یوجین با عنوان "بررسی تأثیر نقش مشاور برنامه درسی بر اجرای برنامه درسی" (یوجین، ۱۹۷۰) به نوعی در راستای گسترش ادبیات نظری در این باره بود. اما مفهوم مشاور برنامه درسی به تدریج به فراموشی سپرده شد. در دهه های بعد به جز چند مقاله، متخصصان مطالعات برنامه درسی ضرورتی برای احیاء، بازپروری و مفهوم پردازی بیشتر مشاور برنامه درسی احساس نکردند. این در حالی بود که مشاور مدرسه به عنوان

یک موقعیت شغلی در سیستم های آموزشی در سطح جهان کاملاً تثبیت شده بود و رشته های دانشگاهی و فعالیت های آکادمیک مرتبط با آن نیز به شکلی وسیع و گسترده توسعه یافتند . حرکت به فراسوی نقش برنامه ریزی درسی/مشاور برنامه درسی : به سوی تبیین حوزه مشاوره برنامه درسی

اگرچه تعریف مشاور به عنوان یکی از نقش های برنامه ریزان درسی در سطوح و نهادهای طراحی و اجرای برنامه درسی سابقه ای نه چندان غنی ولی جسته و گریخته دارد، اما تعریف حوزه یا رشته ایی به نام مشاوره برنامه درسی پدیده ای جدید و آمیخته با تحولات نومفهوم پردازی و نیز نو/چندبسترسازی است . در نقش سنتی از برنامه ریزان درسی و متخصصان برنامه درسی انتظار می رفت در کنار متخصصان موضوعی قرار بگیرند و به آنها در طراحی بهتر برنامه های درسی کمک کنند و یا به آموزش معلمان برای اجرای دقیق تر و موثر تر برنامه های درسی بپردازند. این برداشت درواقع همان نقش سنتی برنامه ریزی درسی است

با توجه به نشر و توسعه جنبش نویسترسازی در ایران و توجه به کاربست رشته برنامه درسی در بسترهای مختلفی چون دانشگاهها، آمادگی کنکور و تدوین برنامه توسعه فردی و تحصیلی این مفهوم به عنوان یک حیطه جدید و نه فقط یک نقش سنتی برنامه ریزان درسی در ارائه مشاوره به طراحان و مجریان برنامه ها، بلکه تدارک خدمات برنامه ای به کلیه شرکای برنامه درسی مطرح شد و از قالب یک نقش فراموش شده به یک عرصه و قلمرو جدید به عنوان مشاوره برنامه درسی تبدیل گردید. در این حیطه متخصصان برنامه درسی بر آنند تا دامنه و گستره یافته های برنامه درسی را برای موفقیت دانش آموز، پشتیبانی از والدین ؛ یاری رسانی و راهنمایی معلمان ، تحلیل گری برنامه درسی و البته مشاوره برای طراحی و هماهنگی برنامه های درسی ارائه دهند. مروج چنین برداشتی عمدتاً در آثار فتحی واجارگاه (۱۴۰۰) و فتحی واجارگاه و رودی (۱۳۹۹) یافت می شود.

بنیادهای نظری حوزه مشاوره برنامه درسی

در تلاش های اولیه متخصصان تعلیم و تربیت، چارچوب های حرفه ای برای نقش سنتی مشاور برنامه درسی ترسیم شد، اما در دوران معاصر، این نقش به اندازه کافی مورد توجه قرار نگرفت. فاصله گرفتن متخصصان برنامه درسی از محیط مدرسه، سبب شد که فعالیت آنها در بسیاری از موارد محدود باقی بماند.

گرامت و پاینار، از چهره های برجسته نوفهم گرایی، بر این نکته تأکید دارند که ما انتظار داریم فهم حاصل شده خود را برای تأثیرگذاری بر رخدادهای مدرسه، تربیت معلم یا نقد و نوآوری در برنامه درسی به کار گیریم. با این حال، رویکرد انتقادی نوفهم گرایی نشان می دهد که متخصصان برنامه درسی نباید تنها در فعالیت نظری غرق شوند، بلکه باید نظریه و عمل برنامه درسی را در تعامل مداوم با یکدیگر به کار گیرند. به همین ترتیب، مدیران، ناظران، معلمان، برنامه ریزان و ارزشیابان نیز نباید از نظریه برنامه درسی دور بمانند. بنابراین، متخصصان برنامه درسی موظفاند فهمی نوین از برنامه درسی ارائه دهند و با بهره گیری از دیدگاه های جامعه شناسی، روان شناسی و رشته های مرتبط، دانش خود را ارتقا دهند (رودی

و فتحی واجارگاه، ۱۳۹۷). همچنین، دوری از محیط واقعی کلاس باعث می‌شود نظریه‌ها صرفاً آرمانی و غیرقابل اجرا باقی بمانند (قادری، ۱۳۹۷).

از این منظر، واضح است که افراد فعال در حوزه برنامه درسی یا دست‌اندرکاران آن، با عناوین شغلی متنوعی طبقه‌بندی شده‌اند (یادگارزاده و همکاران، ۱۳۹۳). مطالعات نظری، تلاش محدودی برای توضیح موقعیت‌های حرفه‌ای آن‌ها انجام داده‌اند. شیرو (۲۰۰۸) کارکنان برنامه درسی را شامل کارگزاران، مروجان، ارزشیابان، حامیان و برنامه‌ریزان می‌داند که مشاور برنامه درسی نیز در این مجموعه جای می‌گیرد (رودی، ۱۳۹۷).

مطالعات داخلی نیز با تکیه بر منابع خارجی، به موقعیت‌های حرفه‌ای متعدد اشاره کرده‌اند: تکنیسین برنامه درسی، کارشناس برنامه درسی، کارشناس خبره، رهبر برنامه درسی، سیاستگذار، ناظر برنامه درسی، برنامه‌ریز درسی، طراح برنامه درسی، ارزشیاب، مدیر، متخصص برنامه درسی و مشاور برنامه درسی. این عناوین شغلی، مهم‌ترین نقش‌ها در حوزه برنامه درسی محسوب می‌شوند (یادگارزاده و همکاران، ۱۳۹۳؛ ۱۳۹۷).

مشاوره برنامه درسی: پرسش‌ها و ظرفیت‌های حرفه‌ای

جکسون (۱۹۹۲) و وود و همکاران (۲۰۱۱) دو پرسش اساسی مطرح می‌کنند: آیا برنامه درسی می‌تواند به عنوان یک تخصص محسوب شود و افراد متخصص این حوزه قادر به حل چه نوع مسائلی هستند؟ (جکسون، ۱۹۹۲؛ وود و همکاران، ۲۰۱۱). در مطالعات موجود، اهتمام جدی برای تعریف موقعیت‌های حرفه‌ای و جایگاه‌های شغلی مشاوران برنامه درسی دیده نمی‌شود. در حالی که اورنشتاین و هانکینز مفهوم "curricularist" را به صاحب‌نظران و نظریه‌پردازان برنامه درسی نسبت می‌دهند (اورنشتاین و هانکینز، ۲۰۱۸)، برخی منابع عموم دست‌اندرکاران برنامه درسی را مصداق آن می‌دانند. با این حال، ادبیات نظری نشان می‌دهد فعالیت‌های حرفه‌ای یکی از دغدغه‌های جدی صاحب‌نظران برنامه درسی است (جکسون، ۱۹۹۲؛ پاینار، ۱۹۷۰؛ اورنشتاین، ۲۰۱۸).

اورنشتاین و هانکینز در ویراست هفتم کتاب «برنامه درسی: بنیادها، اصول و مسائل» به موضوع مشاوران برنامه درسی پرداخته‌اند. آن‌ها اشاره می‌کنند که مدارس کوچک نواحی اغلب هیچ متخصص داخلی ندارند و معمولاً مشاوران برنامه درسی را برای برگزاری کارگاه‌های کوتاه‌مدت می‌آورند، که اثربخشی کمی دارند؛ زیرا اجرای برنامه درسی نیازمند زمان طولانی‌تری است. مشاوران در تحلیل، ارزیابی و کمک به تأمین منابع مالی برنامه‌ها نقش دارند و بسیاری در کالج‌ها و دانشگاه‌ها مستقر هستند. اورنشتاین و هانکینز «مشاور آموزشی» را معادل مشاوره برنامه درسی می‌دانند و می‌نویسند که این مشاوران توسط ادارات آموزش ایلالتی برای تسهیل، هماهنگی و راهنمایی معلمان در اجرای برنامه‌ها استخدام می‌شوند. تفاوت مشاوره آموزشی و مشاوره برنامه درسی در هدف آن‌هاست: مشاوره آموزشی به حل مشکلات فردی و عملکرد تحصیلی می‌پردازد، اما مشاوره برنامه درسی مسیرهای تازه، برنامه‌های خلاقانه و حرکت رو به جلو را دنبال می‌کند (اورنشتاین و هانکینز، ۲۰۱۸).

فتحی واجارگاه با بهره‌گیری از مفهوم "نوبسترسازی" و نیز با ارجاع به رونزولی، از ضرورت "مشاوره برنامه درسی" نه به عنوان یک نقش در نظام رسمی بلکه به عنوان یک حرفه در دوران جدید که کاربردی وسیع‌تر برای نظام آموزش رسمی دارد، یاد کرده است. بسیاری از دانش‌آموزان و به طور کلی

فراگیران در رابطه با روش های مطالعه و یادگیری، مدیریت زمان، انطباق با برنامه های درسی و تعیین مسیر یادگیری خود با چالش مواجه هستند. آنان به منظور دریافت مشاوره های تخصصی در زمینه ی برنامه درسی به مراکز و موسساتی رجوع می کنند که اغلب در این مورد تخصص و صلاحیت کافی ندارند و بیشتر از همه اهداف مادی خود را دنبال می کنند، از سوی دیگر مدیران آموزش و مربیان در مراکز آموزشی در بسیاری از مواقع نیاز به دریافت مشاوره تخصصی در زمینه برنامه درسی، روشهای تدریس موثر، متناسب سازی محتوا با روش های تدریس، ارزشیابی متناسب با روش تدریس و محتوا و دستیابی به حداکثر یادگیری دانش آموزان و موارد دیگر دارند و این کمبود بعضاً موجب آسیب و زیان به جریان تعلیم و تربیت می گردد. (واجارگاه، ۱۳۹۷). همچنین واجارگاه با اشاره به لی و دیموک (۲۰۱۰) می نویسد: "اقداماتی از قبیل ارائه مشاوره در زمینه ی تسهیل اجرای برنامه های درسی و مشاوره در رابطه با عناصر برنامه درسی به مدیران و رهبران آموزش مورد غفلت واقع شده است و بایستی مورد توجه قرار گیرد، برای حل این موضوع و پاسخ دادن به تقاضایی که در جامعه ی آموزشی کشور وجود دارد بایستی یک پل ارتباطی بین برنامه درسی و مشاوره تحصیلی ایجاد شود. به نظر می رسد این وظیفه یکی از وظایف و مسئولیت های حوزه ی برنامه درسی است که مورد غفلت واقع شده است و نیاز به احیا و بازنمایی دارد (واجارگاه، ۱۳۹۷).

نگاهی به عناوین شغلی برنامه درسی نشان می دهد در حوزه ی برنامه درسی ظرفیت شکل گرفتن مشاغل مختلف وجود دارد و در نظام آموزش عمومی می توان مسئولیتهای مختلفی را برای تخصص های مرتبط با آن تعریف کرد؛ اما چنین امری تا کنون به خوبی رخ نداده است (یادگار زاده، ۱۳۹۶). بررسی ها نشان می دهد با عنوان برنامه درسی در ایران دو شغل بیشتر وجود ندارد: استاد برنامه درسی و برنامه ریز درسی و سایر عناوین شغلی در ساختار مشاغل کشور وجود ندارد.

فتحی واجارگاه معتقد به نوعی تمایز مفهومی میان "مشاور برنامه درسی" و "مشاوره برنامه درسی" است. بر اساس این دیدگاه مشاور برنامه درسی در چارچوب نگرش های سنتی می گنجد که پیشینه ی آن را می توان به دیویی و جکسون برگردانید (فتحی واجارگاه، ۱۳۹۸). از این منظر مشاور برنامه درسی نقشی است که متخصصان برنامه درسی در زمینه ی ارائه ی مشاوره جهت طراحی برنامه درسی به سازمان ها و موسسات ایفا می نمایند. اما "مشاوره برنامه درسی" به مثابه یک موقعیت حرفه ای نگریسته می شود که به فعالیت حرفه ای فراتر از مجموعه های نهادی و سازمانی و نیز ورای برنامه ریزی رسمی دلالت دارد. مشاوره برنامه درسی فرایند موجود را وسیع تر می بیند و یادگیری دانش آموز بیرون از محیط مدرسه، کنکور، اوقات فراغت، حمایت های معلمان و والدین را مورد توجه قرار می دهد. از این منظر مشاوره برنامه درسی هم با عناصر و همچنین با شرکاء یعنی یادگیرندگان، معلمان و والدین نیز ارتباط دارد. بدین ترتیب هر دو حوزه رسمی و غیر رسمی تربیت قلمرو فعالیت آن محسوب می گردد. به باور فتحی واجارگاه این معنا با تاسی به دوران نومفهومی قابل استنباط است و گر نه نقش مشاور برنامه درسی امری جدید نیست (فتحی واجارگاه، ۱۳۹۸).

قادری (۱۳۹۷) نیز در چارچوب رویکرد شواب به مقوله ی مشاور برنامه درسی توجه دارد. از این منظر موقعیت ها و مسایل عملی برنامه درسی موقعیت های مبهم و نامشخصی هستند. حل و فصل این

موقعیت ها در کلاس های درس و مدارس نیاز به دانش عملی دارد (قادری و همکاران، ۱۳۹۷). شیوه عملی در برنامه درسی به معنای انتخاب یک کار احتمالی غیر قابل پیش بینی است. زیرا در اغلب مواقع برای حل یک مسئله عملی در کلاس درس معلم رفتار یا کنشی را که بیشترین احتمال موفقیت را دارد انجام می دهد. بنابراین می توان گفت که معلمان و متخصصان برنامه درسی در بین شیوه های عملی دست به انتخاب می زنند تا شیوه ای را که احتمال بیشترین موفقیت را دارد اجرا کنند. (قادری و همکاران، ۱۳۹۷). از همین منظر وی بر ضرورت بهره گیری از فارغ التحصیلان رشته برنامه درسی به عنوان مشاور تاکید دارد. به گفته ی قادری بدون شک مهم ترین کار مدارس اجرای برنامه های درسی و بهبود آن هاست، ولی در این میان در هیچ کدام از مدارس ایران، مشاور برنامه ریزی درسی برای مهم ترین کار مدارس در نظر گرفته نشده است (قادری و همکاران، ۱۳۹۷).

مشاور برنامه درسی به مثابه ی یک موقعیت حرفه ای قابل درک است که باید به عنوان یک حرفه جدی و تمام عیار به آن پرداخته شود نه یک نقش حاشیه ای و فرعی برای دانش آموختگان برنامه درسی. در یک قیاس ساده آن را می توان همچون موقعیت حرفه ای یک روان درمان گر یا روان شناس توصیف کرد که فراتر از یک موقعیت سازمانی و یا جایگاه نهادی، نقش و کارکرد خود را ایفا می کند. تمایز بین مشاور برنامه درسی و مشاور تحصیلی

باید توجه داشت که در مدارس ایران، مشاوران تحصیلی که ظاهراً نقش راهنمای برنامه درسی را بر عهده دارند، با شایستگی های یک متخصص برنامه درسی که در زمینه شناخت رویکردهای برنامه درسی، رویکردهای یادگیری، طراحی برنامه های درسی و مسائلی از این قبیل فاصله زیادی دارند. نقشی که مشاوران فعلی در مدارس اجرا می کنند، بیشتر در حوزه روان درمانی است. اما بی گمان آنچه در حوزه ی چالش ها و مسائل مربوط به ذی نفعان برنامه درسی یعنی دانش آموز، معلم، اولیاء به چشم می خورد، خارج از توان و تخصص مشاوران فعلی می باشد. همین جا است که خلاء جدی و عدم حضور متخصص برنامه درسی به چشم می آید؛ کسی که می تواند در راستای حل مسائل و چالش های برنامه درسی یا شکاف معلمان و برنامه درسی ایفای نقش نماید. قابل انکار نیست که برنامه درسی مهم ترین بخش آموزش و پرورش است. بنابراین وقتی تلاش ما معطوف به حصول و بهبود یادگیری و ارتقاء دانش آموزان از طریق برنامه های درسی است، باید مشاور بتواند مانند یک تسهیلگر به معلمان در اجرای بهترین شیوه ها و رویکردهای یاددهی در سطح مدرسه کمک نماید و نیز در قبال دانش آموزان در چارچوب مدرسه و چه بسا در قالب برنامه های خارج از مدرسه این نقش تسهیلگری را ایفا نماید.

به منظور روشن شدن مرزهای حوزه های مشاوره، تفاوت میان مشاوره تحصیلی و مشاوره برنامه درسی به وضوح مشخص شد. مشاوره تحصیلی شامل هدایت تحصیلی، حل مسائل فردی و عاطفی دانش آموزان و کمک به انتخاب رشته است، در حالی که مشاوره برنامه درسی بر تحلیل محتوا، حمایت از معلمان در اجرای برنامه، کاهش شکاف میان برنامه مصوب و اجرا، و ارتقای یادگیری دانش آموزان از طریق اصلاح برنامه تمرکز دارد. برخی داده ها در ابتدا نزدیک به حوزه مشاوره تحصیلی به نظر می رسیدند، اما پس از بازتفسیر، در چارچوب رسالت های مشاوره برنامه درسی کدگذاری شدند.

مشاور برنامه درسی می تواند به مشاور تحصیلی نیز کمک کند و در واقع حوزه ای گسترده تر و راهبردی تر نسبت به مشاوره تحصیلی دارد. این نقش شامل هدایت معلمان و مدیران در انتخاب

روش‌های تدریس متناسب با محتوا، طراحی فضای آموزشی مؤثر، کمک به شخصی‌سازی یادگیری برای دانش‌آموزان و ارائه راهکارهای عملی جهت ارتقای کیفیت یادگیری است. بنابراین، مشاور برنامه درسی نه تنها در سطح فردی، بلکه در سطح مدرسه، منطقه یا حتی استان، نقش مکمل و تسهیل‌کننده‌ای ایفا می‌کند و می‌تواند به توسعه ظرفیت‌های آموزشی و یادگیری پایدار کمک کند.

برنامه‌های مشاوره و راهنمایی مدارس، یکی از پیشرفت‌های آموزش و پرورش قرن پیشین است که از شاخص‌های مدنیت و اداره علمی جامعه به شمار می‌رود (گیبسون و همکاران، ۱۳۷۳). ریشه‌های نهضت مشاوره و راهنمایی در تحولات ناشی از انقلاب صنعتی و پدید آمدن جوامع مدرن، پیچیده‌تر شدن زندگی و لزوم راهنمایی و مهارت‌آموزی به تمام اقشار جامعه است (ثنائی، ۱۳۷۴). مشاوره و راهنمایی به منزله یک فعالیت منظم و سازمان‌یافته، در سال ۱۹۰۸ م در شهر بوستون آمریکا توسط فرانک پارسونز که به پدر راهنمایی حرفه‌ای مشهور است، آغاز شد (اردبیلی، ۱۳۹۹). البته قبل از پارسونز نیز فعالیت‌های پراکنده‌ای در زمینه راهنمایی شغلی و سایر مشاوره‌ها به‌طور غیررسمی و بخصوص در مدارس انجام می‌گرفت. پارسونز یک مرکز راهنمایی حرفه‌ای تأسیس کرد؛ موسسه‌ای که زیربنای تمام تشکیلات بعدی نهضت راهنمایی و مشاوره است (زونکر، ۱۳۸۹: ۶). به دنبال آن، اولین مجله حرفه‌ای یعنی بولتن حرفه‌ای در سال ۱۹۱۵ میلادی انتشار یافت. ادبیات نظری موجود نشان می‌دهد که دوگانه "مشاوره و راهنمایی" به تدریج ممزوج گشته‌اند و مفهوم مشاوره نیز در دهه‌های ابتدایی قرن بیستم و در حوزه‌های گوناگون کاربرد گسترده‌ای یافته است.

در نیمه اول قرن بیستم، به جز مشاوران شغل و کسب‌وکار، روانشناسان نیز به خیل مشاوران پیوستند. در همین زمان، اشتغال مشاوران هم در محیط‌های بهداشت روانی رو به تزاید بود. اما توسعه کار مشاوران به‌عنوان عرضه‌کنندگان خدمات بهداشت درمانی به اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ برمی‌گردد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، فعالیت‌های مشاوره‌ای در گذر زمان به سمت تخصصی‌شدن و حرفه‌ای‌شدن پیش رفته است. این تحولات در ایالات متحده بسیار قابل توجه بود. در فرایند این تحولات، انجمن‌هایی همچون "انجمن ملی راهنمایی شغلی" همراه با شماری از انجمن‌ها، "سازمان انجمن ملی راهنمایی و خدمات" را تشکیل دادند. این انجمن دارای یک سازمان وابسته و هجده زیربخش است و در میان این زیربخش‌ها تنها دو انجمن "مشاوران مدارس" و "سنجش در مشاوره و آموزش و پرورش" به‌طور غیرمستقیم به آموزش و پرورش ارتباط می‌یابند. همچنین در میان این زیربخش‌ها نامی از مشاوره برنامه درسی به چشم نمی‌خورد.

در ایران نیز مشاوره در سیستم آموزشی رسمی و با الگوگیری از تجارب غرب از دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۵۰ شمسی مورد توجه قرار گرفت. در طی سال‌های ۱۳۵۱-۱۳۵۰، وقتی قرار شد زمینه راهنمایی و شناخت دانش‌آموزان فراهم گردد، دفتر راهنمایی تحصیلی شکل گرفت و اولین مشاوران وارد مدارس شدند. از این رو، می‌توان این دوره را اولین نقطه عطف در مشاوره مدارس و نظام آموزش کشور دانست. کمک به خودشناسی دانش‌آموزان مأموریت اصلی این دوره و مشاوران تعیین گردید. نقطه عطف دوم در سال ۱۳۷۲ بود که با تأکید بر اجرای نظام آموزشی جدید در دوره متوسطه، برنامه راهنمایی و مشاوره (و هدایت تحصیلی) در مدارس متوسطه به اجرا گذاشته شد. انتخاب رشته و هدایت تحصیلی در این دوره

پررنگ بود. نقطه عطف سوم در سال ۱۳۹۵ با تغییر ساختار آموزشی به نظام ۳-۳-۶ و تأکید بر انتقال هدایت تحصیلی به دوره آموزش اول متوسطه و ضرورت به کارگیری مشاوران در این دوره و گسترش راهنمایی و مشاوره به تمام دوره های تحصیلی آغاز گردید. البته تاکنون برنامه مشاوره ای مدون و مشخصی برای دوره ابتدایی و دوره متوسطه دوم به اجرا گذاشته نشده است. پر واضح است که این جستار به دنبال پرداختن به موضوع مشاور مدرسه نیست، بلکه مشاور برنامه درسی در کانون توجه آن قرار دارد؛ یک موقعیت حرفه ای جدید که دارای نقاط افتراق و اشتراک فراوان با مشاور مدرسه است. گرچه نظام آموزش در ایران متمرکز است، یافته های پژوهش نشان می دهد که حتی در چنین ساختاری، وجود مشاور برنامه درسی می تواند نقش مکمل و تسهیل کننده در سطح مدرسه، منطقه یا استان ایفا کند. این یافته ها همچنین بر امکان بومی سازی و شکل دهی به الگوی کاربردی در شرایط ایران تأکید دارند بنابر این «بنابراین، پرسش بنیادین این است که الزامات و دلالت های جایگاه نهادی و موقعیت سازمانی مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی از دیدگاه متخصصان برنامه درسی کدام اند؟

روش شناسی پژوهش

این پژوهش با رویکرد کیفی و به شیوه نظریه داده بنیاد انجام شد. نظریه داده بنیاد به عنوان رویکردی نظام مند، با هدف کشف مفاهیم و مقولات از دل داده ها و دستیابی به درکی عمیق از پدیده ی مورد مطالعه انتخاب گردید.

این پژوهش از نوع کیفی و کاربردی است و با هدف شناسایی جایگاه و الزامات حرفه ای مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی طراحی شده است. با توجه به خلأ نظری موجود در حوزه مشاوره برنامه درسی، رویکرد گراند تئوری به عنوان رویکردی نظام مند، با هدف کشف مفاهیم و مقولات از دل داده ها و دستیابی به درکی عمیق از مفاهیم نوظهور و تحلیل تجربیات متخصصان انتخاب شد. این رویکرد به پژوهشگر امکان می دهد تا از داده های میدانی، نظریه هایی استقرایی استخراج و چارچوبی انعطاف پذیر برای فهم پدیده مورد مطالعه ارائه دهد. همانطور که لو (۱۹۹۶) در مورد نظریه داده بنیاد نخواست به بیان می کند این روش برای تدوین و ادغام مجموعه ای از ایده ها و فرضیات در یک نظریه یکپارچه طراحی شده است که رفتارها در هر حوزه بنیادی را شامل می شود؛ و اینکه مجموعه ای انعطاف پذیر از فرایندها استقرایی را برای جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها ارائه می کند. کیان (۲۰۲۲) در پژوهش خود به اهمیت استفاده از روش های کیفی در طراحی مدل های تربیتی اشاره می کند و تأکید دارد که این روش ها به شناسایی نیازهای واقعی آموزشی کمک می کنند.

جامعه پژوهش شامل متخصصان برنامه ریزی درسی و کارشناسان آموزشی بود که تجربه و دانش مرتبط با برنامه ریزی درسی یا مشاوره تحصیلی داشتند. نمونه گیری به صورت هدفمند، نظری و ملاک محور از نوع موارد ویژه انجام شد و معیارهایی برای انتخاب نخستین مشارکت کنندگان در نظر گرفته شد؛ از جمله داشتن مدرک تخصصی در حوزه برنامه درسی و یا سابقه شغلی در ارتباط با برنامه درسی در همین راستا با توجه به نوع پژوهش نمونه از نوع هدفمند / موارد ویژه آغاز پژوهش با افرادی که ترکیبی از معیارهای تخصص دانشگاهی / سابقه حرفه ای در برنامه درسی تجربه دست اول از اجرا / پایش

برنامه درسی را داشتند آغاز شد در گام بعدی نمونه گیری نظری انتخاب تدریجی مشارکت کنندگان بعدی بر اساس نیاز نظری مقوله های در حال ظهور برای گسترش/پالایش ابعاد مقوله ها و بررسی موارد تأیید کننده / متقابل که با حجم نهایی ۱۲ مصاحبه نیمه ساختار یافته با راهنمای انعطاف پذیر (پس از دو مصاحبه مقدماتی با مشارکت کنندگانی با پیشینه علمی و حرفه ای مرتبط، پالایش پرسش ها) با رویکرد «سوالات کلان باز» جهت تسهیل روایت های عمیق و هدایت پذیر به سمت محورهای پژوهش با ۱۲ (دوازده) نفر از متخصصان حوزه برنامه درسی و کارشناسان که در حوزه مشاوره برنامه درسی کار کرده بودند یا آشنایی داشتند در شهرها و دانشگاههای سراسر کشور ایران صورت گرفت تا دیدگاه های متنوع و مفهومی ارزشمند ارائه دهند. معیارهای انتخاب شامل مدرک تخصصی در برنامه ریزی درسی، سابقه فعالیت آموزشی یا تجربه مشاوره تحصیلی بود.

مصاحبه ها با رضایت آگاهانه ضبط و کلمه به کلمه پیاده سازی شد. یادداشت های میدانی به تکمیل داده ها و ثبت زمینه های اجتماعی و سازمانی کمک کردند. که از ابتدای اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۳ آغاز و تا شهریور ماه همزمان با کدگذاری ها ادامه یافت جدول مشخصات کلی مصاحبه شوندگان در جدول ۱ آمده است.

تحلیل داده ها بر اساس مراحل استاندارد گراند تئوری شامل کدگذاری باز، انتخابی و نظری انجام شد. مفاهیم و کدهای استخراج شده با بازنگری مداوم در متن مصاحبه ها و مقایسه میان موارد دسته بندی و تجمیع شدند. این فرآیند امکان شناسایی موضوعات کلیدی و روابط مفهومی میان آن ها را فراهم کرد و پایه ای برای نتیجه گیری و ارائه توصیه های پژوهشی ایجاد نمود.

جدول ۱ مشخصات جامعه پژوهش

ردیف	جنسیت	مدرک	سمت
۱	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه آزاد سنندج
۲	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی
۳	زن	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی
۴	مرد	دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی	مشاور تحصیلی قم
۵	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	دانش آموخته دانشگاه شهید بهشتی
۶	زن	فوق لیسانس ادبیات	مدیر مدرسه استان کردستان
۷	مرد	دکتری تاریخ	کارشناس گروه های آموزشی استان کردستان
۸	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه آزاد تهران
۹	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه ملایر
۱۰	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	هیئت علمی دانشگاه تهران
۱۱	زن	دکتری برنامه ریزی درسی	مشاور و پژوهشگر حوزه یادگیری سبزه وار

۱۲	مرد	دکتری برنامه ریزی درسی	مشاور و پژوهشگر حوزه یادگیری تهران
----	-----	------------------------	------------------------------------

تحلیل و شکل گیری مقولات بر اساس رویکرد داده بنیاد نوحاسته:

این پژوهش، با رویکرد داده بنیاد نوحاسته و به کارگیری کدگذاری باز، انتخابی و نظری انجام شده است. هدف اصلی این فرآیند، دستیابی به پاسخ برای سوال پژوهش از طریق تحلیل محتوای مصاحبه ها بود. بر اساس رویکرد گلیسر (۱۹۹۸)، پژوهشگر باید رویکردی غیرارزیابانه اتخاذ می کرد و تنها به داده های به دست آمده از مشارکت کنندگان اکتفا می نمود تا به ظهور مقوله های جدید کمک کند. از این رو، تلاش شد تا پژوهشگر کاملاً بر تجربیات و نظرات مصاحبه شوندگان تمرکز داشته باشد و تفسیرهای شخصی یا ادبیات موجود را به حداقل برساند.

فرآیند کدگذاری:

۱. کدگذاری باز: در مرحله کدگذاری باز، واحدهای اصلی تحلیل، مفاهیم کلیدی از متن مصاحبه ها بودند. متن های پیاده شده به دقت خوانده شده و به بخش های معنایی کوچک تری تقسیم شدند. هر بخش که حاوی پیام مشخصی بود به عنوان یک کد شناسایی شد. این مرحله شامل شناسایی طیف وسیعی از کدها بود که برخی از آن ها در مراحل بعدی حذف یا ادغام شدند.

۲. کدگذاری انتخابی: پس از استخراج کدهای اولیه، مرحله کدگذاری انتخابی آغاز شد. در این مرحله، پژوهشگر تلاش کرد تا کدهای تکراری یا مشابه را ادغام کرده و مقوله های بزرگ تر و معنادارتری ایجاد کند. هدف این مرحله طبقه بندی داده ها به گروه های مرتبط و حذف مفاهیم اضافی بود. این فرآیند به شناسایی مقوله های فرعی و دسته بندی آن ها به گروه های معنایی بزرگ تر کمک کرد.

۳. کدگذاری نظری: در مرحله کدگذاری نظری، مقوله های اصلی شناسایی شدند. مقوله های اصلی، چارچوب های نظری کلی ای بودند که بر اساس آن ها تحلیل نهایی پژوهش انجام شد. در این مرحله، تمامی داده ها حول محورهای اصلی پژوهش سازمان دهی شدند. برای مثال، مقوله "ضرورت مشاوره برنامه درسی" که تمامی مقولات فرعی مربوط به نیازها و چالش های مشاوره را در بر می گرفت، به عنوان یکی از مقوله های اصلی انتخاب شد.

توقف کدگذاری:

کدگذاری تا جایی ادامه یافت که پژوهشگر به اشباع نظری دست یافت؛ یعنی زمانی که بررسی های مکرر مصاحبه ها نشان داد که هیچ اطلاعات جدید و معناداری نمی توان یافت و تمامی خرده مقولات و ویژگی ها به حد تکرار رسیده اند. در این مرحله، یک طبقه بندی معنادار از کدها و مقولات به دست آمد که به تحلیل نهایی کمک کرد.

اعتباریابی نظریه:

اعتبار نظریه بر اساس چهار معیار گلیسر شامل متناسب بودن، کارایی، مرتبط بودن و اصلاح پذیری ارزیابی شد. برای تحقق تناسب، داده ها مستقیماً از مشارکت کنندگان استخراج و از تفسیرهای شخصی پرهیز شد. کارایی نظریه از طریق توانایی آن در تبیین دقیق داده ها سنجیده شد. همچنین، ارتباط مفاهیم با موضوع پژوهش از طریق تعامل نزدیک با داده ها تضمین شد. در نهایت، اصلاح پذیری نظریه با تأکید بر امکان بازبینی و انطباق آن با شرایط جدید یا داده های بیشتر در نظر گرفته شد.

جدول نهایی کدها:

در جدول نهایی، کدهای باز، انتخابی و نظری دسته بندی شدند تا به عنوان منبعی برای تحلیل نهایی پژوهش به کار روند. کدهای اولیه در کدگذاری باز، به مقولات فرعی و سپس به مقولات اصلی تبدیل شدند. برای مثال:

- کدهای باز: "خلاءهای مشاوره ای معلمان"، "احساس نیاز به حمایت مشاوره ای"
- مقوله فرعی: "نیاز به مشاوره تخصصی"
- مقوله اصلی: "ضرورت و جایگاه مشاوره برنامه درسی"

یافته های پژوهش

۱- کدگذاری بر اساس "الزامات و دلالت های جایگاه نهادی و موقعیت سازمانی مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی"

هدف	مفاهیم نظری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	شواهد گفتاری
الزامات و دلالت های جایگاه نهادی و موقعیت سازمانی مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی	کار کردن در چارچوب برنامه درسی	ضرورت ارزیابی داده ها برای تصمیم گیری	دقت در تصمیم گیری، شناسایی داده های معتبر	آنها می توانند از داده های ارزیابی برای تصمیم گیری آگاهانه در مورد برنامه درسی استفاده کنند (م ش ۱۲)
		سنجش صحیح نیازهای جامعه	شناسایی اولویت های آموزشی جامعه، پایش تغییرات فرهنگی و اجتماعی	سنجیدن نیاز های جامعه و شناسایی اولویت های آموزشی جامعه توسط مشاوره برنامه درسی بسیار مهم است (م ش ۶)
		افزایش کیفیت پیاده سازی برنامه درسی	تقویت مهارت های معلمان و مجریان، آموزش های تخصصی برای معلمان در زمینه مشاوره برنامه درسی	به عنوان مشاور برنامه درسی، در کیفیت پیاده سازی ابعاد برنامه درسی نه اینکه کم و زیاد یا دخل و تصرف داشته باشیم (م ش ۱)
		کمک به استفاده بهینه از منابع	تخصیص بودجه مبتنی بر اولویت های آموزشی، جذب منابع مالی از طریق مشارکت های مردمی و بخش خصوصی	با توجه به امکانات موجود، هزینه زمان، و ابعادی که در برنامه وجود دارد به بهترین وجه کمک کند تا اینها را به اجرا برساند (م ش ۱)
		کمک به مدیریت فضای آموزشی	بهینه سازی طراحی و چیدمان فضا، تخصیص فضاهای خاص برای گروه های ویژه	برای مدیر مدرسه بحث مدیریت فضای آموزش و یادگیری و تسهیل امر آموزش و یادگیری یکی از حوزه های مهم مشاور برنامه درسی است (م ش ۵)
	ضرورت هدایتگری دانش آموزان	کمک به دانش آموزان در جهت شناخت ویژگی های خود	تقویت خودآگاهی و شناخت فردی، تشویق به کشف علاقه ها و استعدادها	توانمند کردن آنها در رابطه با اینکه مسیر تحصیلی را درست انتخاب کنند و کمک به دانش آموزان در جهت شناخت ویژگی های خود این در قبال وظایف مربوط به فراگیران است (م ش ۶)
		حل چالش های یادگیری دانش آموزان به صورت اصولی	شناسایی دلایل اصلی مشکلات یادگیری، ارائه پشتیبانی آموزشی مؤثر	برنامه درسی فردی سازی شده مشاوران باید بتوانند در زمینه روش های مطالعه و یادگیری، حل مشکلات و چالش هایی که با آن مواجه هستند (م ش ۶)
		تشکیل پروفایل های دانش آموزی	جمع آوری اطلاعات فردی و تحصیلی، ذخیره سازی سوابق تحصیلی و عملکرد آموزشی	در بحث دانش آموز می توانیم نبین پروفایل های آموزشی، شخصیتی- استعدادی و هدایتگرانه کار کنیم (م ش ۵)

هدف	مفاهیم نظری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	شواهد گفتاری
		تعیین صحیح مسیر تحصیلی	بررسی فعالیت‌های موفق و لذت‌بخش دانش‌آموز، مشاوره با معلمان و مشاوران برای ارزیابی توانمندی‌ها	توانمند کردن دانش‌آموزان در رابطه با اینکه مسیر تحصیلی را درست انتخاب کنند از وظایف دیگر مشاور برنامه درسی است (م ش ۶)
		معرفی منابع کمک آموزشی متناسب با نیازهای دانش‌آموزان	انتخاب منابع آموزشی دیجیتال و آنلاین متناسب، پلتفرم‌های آموزشی آنلاین با محتوای متناسب با سطح یادگیری، کتاب‌های مرجع برای تقویت درک مفاهیم در موضوعات خاص	معرفی کتابهای کمک آموزشی با توجه به سطح یادگیری دانش‌آموز، در انتخاب منابع و روش مطالعه آنها با توجه به نیاز آنها (م ش ۶)
		لزوم ارائه راهکارهای موثر	دوری از راه حل های مقطعی	تمرکز بر راه‌حل‌های پایدار و سیستماتیک، تحلیل ریشه‌ای مشکلات و چالش‌ها
		ارائه راهکار های رسیدن به اهداف	تعیین اهداف روشن و قابل اندازه‌گیری، توسعه استراتژی‌های اجرایی مؤثر	مشاور برنامه درسی می تواند راهها و روش های رسیدن به هدف را با بهترین کیفیت آموزش دهد، کمک کند ، آموزش دهد و راهنمایی کند (م ش ۱)
		تقویت فرآیند یادگیری	استفاده از روش‌های تدریس فعال و تعاملی، طراحی فعالیت‌های چالش‌برانگیز و حل مسئله برای تحریک تفکر انتقادی	تقویت فرایند یادگیری فراگیر، توسعه و تقویت عملکرد معلمان ، در حوزه روش های تدریس و ارزشیابی ، در حوزه آموزش والدین، ارائه مشاوره به برنامه ریزان، یا حلقه واسطه ای برای بازنگری برنامه های درسی باشد (م ش ۲)
		ارائه راهکار برای بهبود یادگیری	تنظیم برنامه‌ریزی یادگیری مؤثر، تنوع در روش‌های یادگیری	یا اینکه از چه راههایی برای اینکه یادگیرنده بهتر یاد بگیرد و فعال باشد می توانیم استفاده کنیم یا چه کاری باید بکنیم (م ش ۳)
		ارائه راهکارهای بهبود کیفیت	برنامه‌ریزی دقیق و هدف‌گذاری روشن، تعیین اهداف مشخص و قابل اندازه‌گیری در هر مرحله، تدوین استراتژی‌های بلندمدت برای تحقق اهداف	مشاور برنامه درسی می تواند راهها و روش های رسیدن به هدف را با بهترین کیفیت آموزش دهد، کمک کند ، آموزش دهد و راهنمایی کند (م ش ۱)
		لزوم اجرای برنامه	کمک به بازنگری صحیح برنامه درسی	تحلیل نیازهای فعلی و آینده جامعه، بررسی تغییرات اجتماعی، فرهنگی و

هدف	مفاهیم نظری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	شواهد گفتاری
فراگیر در مدرسه	ضرورت بهبود برنامه درسی	اقتصادی برای ارائه مشاوره برنامه درسی متناسب با نیازهای روز	ارزشیابی، در حوزه آموزش والدین، ارائه مشاوره به برنامه ریزان، یا حلقه واسطه ای برای بازنگری برنامه های درسی باشد (م ش ۲)	
		پاسخ به تغییرات سریع جامعه و فناوری، تغییرات در بازار کار و نیازهای شغلی	مشاوران برنامه درسی می توانند تحقیقات مربوط به برنامه درسی را انجام دهند و داده ها را برای بهبود برنامه درسی تجزیه و تحلیل کنند (م ش ۱۲)	
		تشویق به تبادل تجربیات میان معلمان برای ارتقای روش های آموزشی، فراهم کردن منابع آموزشی متنوع، از جمله کتاب ها، نرم افزارها، تجهیزات دیجیتال و منابع آنلاین	اجرای موفق برنامه درسی ضرورت اصلی است، برنامه درسی اگر مطلوب هم باشد ولی در سطح اجرا هماهنگی وجود نداشته باشد موفق نخواهد شد (م ش ۱)	
		تغییرات فرهنگی و اقتصادی، نیاز به به روزرسانی برنامه های درسی	برنامه ریزی برای مدرسه با توجه به شرایط مدرسه، تعیین برنامه سالانه مدرسه و تعیین راهبرد، الان در مدارس برنامه سالانه مدرسه را مدیر طراحی می کند که معمولاً مهارت و توانایی در این زمینه ندارند (م ش ۱۰)	
		تطابق با ویژگی های خاص مدرسه، پاسخ به نیازهای خاص دانش آموزان	یک مشاور برنامه درسی می تواند در زمینه برنامه های آموزشی، فرهنگی هنری، تربیتی و ... با توجه به مقتضیات و امکانات مدرسه و شرایط دانش آموزان و نیازهای آنان در زمینه برنامه ریزی به مدیر کمک کند (م ش ۱۰)	
		نظارت در سطح اجرا	رصد مستمر فرآیندهای آموزشی، اطمینان از اجرای صحیح برنامه های آموزشی	یکی از کارهای مشاور برنامه درسی هماهنگی برنامه های درسی و نظارت در سطح اجرا در مدارس می باشد (م ش ۱)
مشاوره به عوامل اجرایی برای پیاده سازی وظایف	مشاوره به مدیریت	کمک به شناسایی نیازها، چالش ها و فرصت های سازمان، بهبود مهارت های رهبری و مدیریتی	مشاور برنامه درسی می تواند در ارتباط با معلمان در زمینه ارتباط با دانش آموزان، ارزشیابی، نحوه اجرای محتوا و در رابطه با مدیر بحث نظارت، کنترل یاری رسان باشد (م ش ۱)	
	ایجاد هماهنگی بین عناصر مدرسه	تقویت ارتباطات مؤثر میان و مدیران، تنظیم اهداف مشترک و استراتژیک	در رابطه با کارشان و هماهنگی هایی که باید ایجاد کنند بین معلمان و دانش آموزان جایگاه برنامه درسی ضروری است (م ش ۶)	

هدف	مفاهیم نظری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	شواهد گفتاری
		مشاوره به معلم	ایجاد محیطی منظم و حمایت از ایجاد قوانین، ارائه راهکارهایی برای برخورد با دانش آموزان پراثرژی	مشاور برنامه درسی می تواند در ارتباط برقرار کردن با معلم و بخصوص، لینک دادن معلمان و انجام کارهای گروهی معلمان، چیزی که در مدارس ما واقعا ضعیف است کمک کند (م ش ۱)
		ارائه مشاوره به والدین	تقویت رابطه والدین با فرزند، چگونگی تقویت رابطه عاطفی با فرزند، اهمیت تحسین و تشویق فرزند	به نظر من مشاور برنامه درسی به عوامل (مدیران، معلمان، والدین) می تواند مشاوره ارائه دهد مثلا برای والدین تقویت رابطه عاطفی و مشاوره دادن به آن ها مهم است (م ش ۱۱)

بر اساس داده های استخراج شده از مقاله و جدول های کدگذاری ارائه شده، تحلیل الزامات و دلالت های جایگاه نهادی و موقعیت سازمانی مشاور برنامه درسی در نظام آموزش عمومی به این صورت است:

تحلیل جامع محورهای کلیدی بر اساس داده های پژوهشی

۱. کار کردن در چارچوب برنامه درسی

اجرای دقیق و علمی برنامه درسی نیازمند تحلیل داده ها و تصمیم گیری مبتنی بر شواهد است. مشاوران باید نیازهای آموزشی جامعه را به دقت سنجیده و با توجه به تغییرات فرهنگی و اجتماعی، برنامه را متناسب سازی کنند. همچنین، نقش مشاور در افزایش کیفیت اجرای برنامه از طریق تقویت مهارت های معلمان و مدیریت بهینه منابع و فضای آموزشی اهمیت زیادی دارد. به این ترتیب، حضور فعال و سیستماتیک مشاور در فرآیندهای تصمیم گیری و تخصیص منابع منجر به بهره وری بیشتر و اجرای موفق برنامه درسی خواهد شد.

«آنها می توانند از داده های ارزیابی برای تصمیم گیری آگاهانه در مورد برنامه درسی استفاده کنند» (م ش ۱۲)
«بهترین وجه کمک کند تا منابع، هزینه و زمان به نحو مطلوب صرف شود» (م ش ۱)
۲. ضرورت هدایتگری دانش آموزان

مشاوران باید به دانش آموزان در جهت شناخت بهتر خود، کشف استعدادها و انتخاب مسیر تحصیلی صحیح کمک کنند. تشکیل پروفایل های تحصیلی و شخصیتی، شناسایی چالش های یادگیری و معرفی منابع آموزشی متناسب، بخش های مهم این وظیفه هستند. هدایتگری اصولی باعث افزایش توانمندی های یادگیری و رشد شخصی دانش آموزان می شود.

«توانمند کردن آنها در رابطه با اینکه مسیر تحصیلی را درست انتخاب کنند» (م ش ۶)

«معرفی کتاب های کمک آموزشی متناسب با سطح یادگیری» (م ش ۶)

۳. لزوم ارائه راهکارهای موثر

مشاور باید بر ارائه راهکارهای پایدار و سیستماتیک متمرکز شود و از راه حل های مقطعی پرهیز کند. تحلیل ریشه ای مشکلات، تعیین اهداف روشن و تدوین استراتژی های اجرایی دقیق، کیفیت و اثربخشی آموزش را افزایش می دهد. همچنین، تقویت فرآیند یادگیری با به کارگیری روش های تدریس فعال و تعاملی از دیگر وظایف کلیدی است.

«مشاور برنامه درسی می تواند راهها و روش های رسیدن به هدف را با بهترین کیفیت آموزش دهد» (م ش ۱)

«در حوزه روش های تدریس و ارزشیابی، ارائه مشاوره به برنامه ریزان» (م ش ۲)

۴. لزوم اجرای برنامه فراگیر در مدرسه

برای موفقیت برنامه درسی، باید کل عوامل مدرسه مشارکت فعال داشته باشند و برنامه‌ها متناسب با مقتضیات خاص هر مدرسه و شرایط دانش‌آموزان تنظیم شود. بازنگری و به‌روزرسانی سالانه برنامه‌ها متناسب با تغییرات اجتماعی و اقتصادی ضروری است تا برنامه‌های درسی همواره کاربردی و اثربخش باقی بمانند.

اجرای موفق برنامه درسی ضرورت اصلی است، اگر هماهنگی وجود نداشته باشد موفق نخواهد شد» (م ش ۱) «برنامه‌ریزی برای مدرسه با توجه به شرایط و نیازهای خاص» (م ش ۱۰)

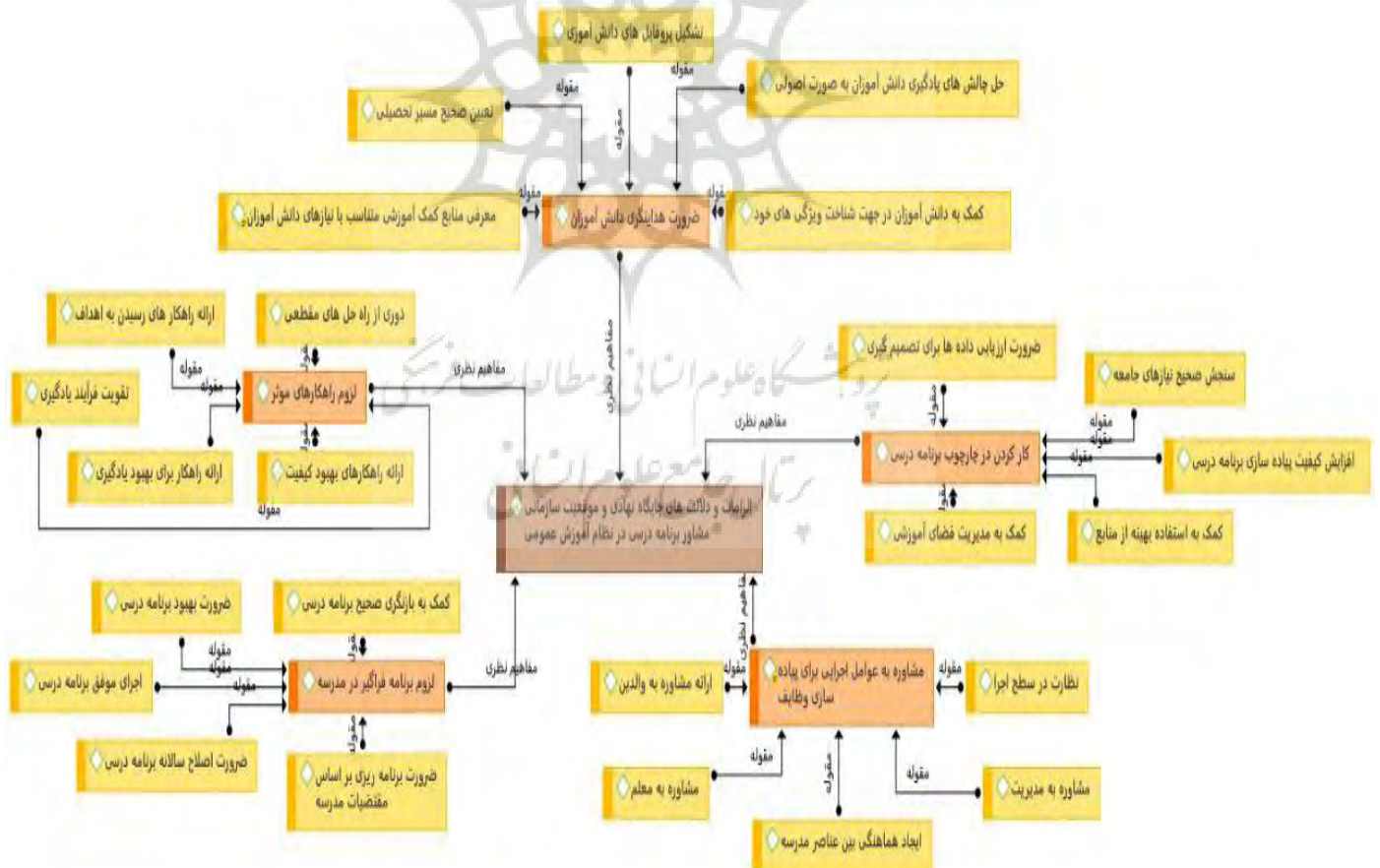
۵. مشاوره به عوامل اجرایی برای پیاده‌سازی وظایف

مشاور برنامه درسی نقش واسطه و هماهنگ‌کننده بین مدیران، معلمان، والدین و دانش‌آموزان را دارد. مشاوره تخصصی در زمینه مدیریت، آموزش، ایجاد ارتباطات موثر و پشتیبانی از معلمان و والدین موجب ارتقای کیفیت اجرای برنامه درسی می‌شود. نظارت مستمر بر اجرای برنامه نیز از اهمیت بالایی برخوردار است.

«هماهنگی برنامه‌های درسی و نظارت در سطح اجرا در مدارس» (م ش ۱)

«مشاوره به مدیر در زمینه رهبری و مهارت‌های مدیریتی» (م ش ۱)

«ارائه مشاوره به والدین برای تقویت رابطه عاطفی با فرزند» (م ش ۱۱)

شکل ۱

بحث و نتیجه گیری

یافته های این پژوهش نشان می دهد که استقرار نقش و جایگاه مشاور برنامه درسی در بستر نظام متمرکز آموزشی ایران با محدودیت ها و چالش هایی روبه رو است. تحلیل داده ها حاکی از آن است که بسیاری از مؤلفه های مرتبط با کارکرد مشاور برنامه درسی در نظام هایی با تمرکز کمتر، قابلیت تحقق بیشتری دارند. با این حال، نتایج پژوهش نشان داد که حتی در شرایط نظام متمرکز، حضور مشاور می تواند به عنوان یک عامل مکمل و تسهیل کننده مؤثر باشد و نقش مهمی در پر کردن فاصله میان برنامه مصوب و اجرا ایفا کند. این نقش به ویژه در تحلیل محتوای آموزشی، پشتیبانی از معلمان، ارائه بازخوردهای اصلاحی و انطباق برنامه با نیازهای واقعی دانش آموزان نمود دارد.

این نتایج همسو با یافته های پیشین است؛ برای نمونه، اورنشتاین و هانکینز (۲۰۱۸) بر این باورند که حتی در نظام های آموزشی متمرکز، مشاوران می توانند در قالب نقش های تسهیل گری و هماهنگی به ارتقای کیفیت برنامه ها کمک کنند. همچنین، فتحی و اجارگاه (۱۳۹۹؛ ۱۴۰۰) و رودی و فتحی و اجارگاه (۱۳۹۷) مشاوره برنامه درسی را به عنوان حرفه ای نوین معرفی کرده اند که در شرایط متنوع نظام آموزشی، از جمله نظام های متمرکز، می تواند پشتیبان اجرای مطلوب برنامه ها باشد. در ایران نیز، قادری و همکاران (۱۳۹۷) بر ضرورت بهره گیری از متخصصان برنامه درسی در جایگاه مشاور برای رفع مسائل عملی مدارس تأکید کرده اند. همچنین، ضرورت تمایز میان «مشاوره برنامه درسی» و «مشاوره تحصیلی» در این پژوهش برجسته شد، چرا که هماهنگی مؤثر میان راهبردهای مشاوره ای و برنامه های آموزشی منوط به شفافیت نقش هاست.

از منظر پیامدهای عملی، این پژوهش نشان می دهد که توانمندسازی تخصصی مشاوران، تأمین منابع و حمایت های نهادی و بازنگری در رویه های اجرایی می تواند به افزایش اثربخشی برنامه های درسی و تقویت هم سویی میان اهداف مصوب و واقعیت های میدانی منجر شود. یافته ها همچنین پایه ای برای تحقیقات تکمیلی فراهم می کنند و امکان ارائه پیشنهاد های اصلاحی و تدوین الگوهای بومی مؤثرتر در آینده را ایجاد می کنند.

در مجموع، این پژوهش نشان می دهد که:

۱. با وجود تمرکزگرایی در نظام آموزشی، طراحی و تدوین الگوهای بومی در حوزه مشاوره برنامه درسی امکان پذیر است، هرچند تحقق آن نیازمند سازگارسازی با شرایط ساختاری و اجرایی است.

۲. تمایز دقیق میان «مشاوره برنامه درسی» و «مشاوره تحصیلی» ضرورت اساسی دارد تا هماهنگی مؤثر میان راهبردهای مشاوره ای و برنامه های آموزشی برقرار شود.

۳. یافته ها قابلیت استفاده در طراحی برنامه های آموزشی، توسعه راهبردهای مشاوره ای و بهبود سیاست گذاری ها، به ویژه در سطح مدارس و مناطق آموزشی، را دارند.

۴. نتایج پژوهش بستر مناسبی برای انجام تحقیقات تکمیلی فراهم می کنند و می توانند به ارائه پیشنهاد های اصلاحی و تدوین الگوهای کارآمدتر در آینده کمک کنند.

پیشنهادهای پژوهشی

بر اساس یافته های پژوهش حاضر، چند مسیر برای تحقیقات آینده قابل پیشنهاد است. نخست، شناسایی موانع و چالش های نهادی، مدیریتی و فرهنگی که مانع ایفای نقش مؤثر مشاوران برنامه درسی در نظام آموزش عمومی می شوند، اهمیت زیادی دارد. چنین مطالعه ای می تواند ابعاد کمتر شناخته شده ای از محدودیت های ساختاری را آشکار کرده و زمینه ارائه راهکارهای اجرایی برای رفع آن ها را فراهم آورد.

دوم، طراحی و ارزیابی الگوهای توانمندسازی مشاوران برنامه درسی ضروری به نظر می رسد. این الگوها می توانند در قالب دوره های

آموزشی، کارگاه‌های تخصصی و شبکه‌های حرفه‌ای، بر پایه نیازهای واقعی مشاوران تدوین شوند. بررسی تأثیر این برنامه‌ها بر ارتقای دانش، مهارت و اعتماد به نفس حرفه‌ای مشاوران، گامی مهم در بهبود جایگاه آنان خواهد بود.

سوم، مطالعات تطبیقی میان نظام‌های آموزشی متمرکز و غیرمتمرکز در بهره‌گیری از ظرفیت مشاوران، فرصت مناسبی برای استخراج تجارب موفق و تحلیل نقاط قوت و ضعف هر الگو ایجاد می‌کند. نتایج چنین تحقیقاتی می‌تواند به سیاستگذاران در انتخاب و بومی‌سازی بهترین شیوه‌ها برای نظام آموزشی ایران یاری رساند.

در مجموع، این مسیرهای پیشنهادی می‌توانند به ارائه الگوهای عملیاتی و بومی در جهت تقویت جایگاه مشاوران برنامه درسی و ارتقای کیفیت سیاست‌ها و تصمیم‌گیری‌های آموزشی منجر شوند.

References

- Antonoff, S. R. (1989). Educational consulting: A focus for the profession. *The Journal of College Admissions*.
- Bjork, W. E. (1970). *A study of the influence of the role of the curriculum consultant on curriculum implementation* (Doctoral dissertation, Northwestern University).
- Dixon, N. R. (1956). Toward improving the function of curriculum consultant. *Peabody Journal of Education*, 34(2), 82-88.
- Fathi Vajargah, K. (2018). Be su-ye mowj-e sevom dar motaleat-e barname-ye darsi-ye Iran; harekat be farasu-ye nofahmgarayi [Toward the third wave in Iranian curriculum studies: Moving beyond neo-understanding]. *Do-Faslnameh-ye Motaleat-e Barname-ye Darsi-ye Amoozesh-e Ali*, 9(18), 45-69. [in Persian]
- Fathi Vajargah, K. (2019). *Moshavare-ye barname-ye darsi: Mafhum, naghsh-ha va karkard-ha* [Curriculum counseling: Concepts, roles, and functions]. *Tehran: SAMT Publications*. [in Persian]
- Fathi Vajargah, K., & Co-authors. (2020). *Jonbesh-e nowbastar-sazi dar motaleat-e barname-ye darsi* [The neo-structuring movement in curriculum studies]. *Tehran: Entesharat-e Elm-e Ostadan*. [in Persian]
- Fathi Vajargah, K., & Roudi, M. T. (2020). *Moshavar-e barname-ye darsi: Faratar az barname-ye darsi va daneshgah* [Curriculum consultant: Beyond curriculum and university]. *Tehran: Ketab-e Mehraban Nashr Institute*. [in Persian]
- Frazier, A. (1948). *Reflections of a curriculum consultant*. *Educational Leadership*, 6, 161-163.
- Ghaderi, M. (2018a). No-fahmgarayi dar motaleat-e barnameh-ye darsi: Az no-fahmi ta pasa-no-fahmi [Neo-understanding in curriculum studies: From neo-understanding to post-neo-understanding]. *Tehran: Avaye Nour*. [in Persian]
- Ghaderi, M., & Co-authors. (2018). Sargozasht-e gofteman-e amali dar motaleat-e barnameh-ye darsi [The history of practical discourse in curriculum studies]. *Tehran: Avaye Nour*. [in Persian]
- Gibson, R. L., & Mitchell, M. H. (1990). *Introduction to counseling and guidance* (4th ed.). New York: Macmillan.

Guenther, C. F. (1954). *Educational consultants: Their functions and work*. American Schools and Universities, 113-116.

Jackson, P. (1992). *Conceptions of curriculum and curriculum specialists*. In P. Jackson (Ed.), *Handbook of Research on Curriculum*. New York: MacMillan.

Kian, M. (2022). Erae-ye olgu-ye tarbiyat-e honari-ye dore-ye aval-e motavassete-ye nezam-e amuzeshi-ye Iran [Presenting an artistic education model for the first level of secondary education in Iran's educational system]. *Faslnameh-ye Rahbari va Modiriyat-e Amoozeshi*, 16(2), 1–22. [in Persian]

Lawle, M. R. (1951). Role of the consultant in curriculum development. *Educational Leadership*, 8, 219-225.

Lo, A. B. (1996). Grounded theory for integrating ideas and hypotheses: A flexible inductive approach. *Journal of Curriculum Theory*, 10(2), 45–62.

Morphet, E. L. (1952). *What is a consultant?* School Executive, 72(9).

Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, principles, and issues* (7th ed.). Pearson.

Pinar, W. F. (۱۹۷۸) The Reconceptualisation of Curriculum Studies, *Journal of Curriculum Studies*,

Pinar, W. F. (۱۹۸۸) *The reconceptualization of curriculum studies*, ۱۹۸۷: a personal retrospective. *Journal of Curriculum and Supervision*,).

Roudi, M. T., & Co-authors. (2018). Mafhum-sazi-ye moshavare-ye barname-ye darsi be onvan-e yeki az qalamrovha-ye novin-e hoze-ye motaleat-e barname-ye darsi [Conceptualizing curriculum counseling as one of the new domains in curriculum studies]. *Do-Faslnameh-ye Nazariyeh va Amal dar Barname-ye Darsi*, 6(11), 105–106. [in Persian]

Sanai, B. (1995). *Rahnama-ye etelaat-e tahsili-shoghli* [Guidance for educational–occupational information]. *Tehran: Khoshgheh*. [in Persian]

Tyler, R. W. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.

Wood, E. (2011). The im/possible ethos of curriculum work. *Journal of Curriculum Theorizing*, 27(3).

Yadgarzadeh, G. (2017). Barrasi-ye moalefeh-ha-ye mobtani bar shoghl va shaghel dar barname-ye darsi [Investigation of job- and employee-based components in curriculum]. *Motaleat-e Barname-ye Darsi-ye Amoozesh-e Ali*, 8(15). [in Persian]

Yadgarzadeh, G. (2018). Shenasaie-ye moalefeh-ha-ye masooliyat-e herfei-ye motekhassasan-e barname-ye darsi [Identification of professional responsibility components of curriculum specialists]. *Pazhuhesh-ha-ye Barname-ye Darsi*, 8(2), 199–223. [in Persian]

Yadgarzadeh, G., & Co-authors. (2014). *Tarahi va tadvin-e vazayef va takalif-e shoghli-ye motekhassasan-e barname-ye darsi-ye amoozesh-e ali* [Designing and compiling job duties and tasks of

curriculum specialists in higher education]. *Pazhuhesh dar Nezam-ha-ye Amoozeshi*, 8(26), 7–45. [in Persian]

Zunker, V. G. (2010). *Career counseling: A holistic approach* (A. M. Nazari & colleagues, Trans.).

